

jeg ikke fandt Tilslutning dertil, har jeg ikke stillet Ændringsforslag derom, ligesom jeg overhovedet ikke har stillet noget som helst Ændringsforslag, hvortil jeg ikke har fundet Tilslutning i Udvalget. — Paa Grund af nævnte Bestemmelse i den gamle Lov hjælper man sig paa den Maade, at naar en Partreder, s. Eks. en farende Skipper, er fraværende, henviser man til tidligere understrebnede Erklæringer af ham, hvor saadanne foreligge, og derved kommer man ud over ganske betydelige Vanskeligheder. I Reglen have saadanne Folt i Sydhavn og paa Værø mange Skibsparter, og naar de en Gang have understrevet en Erklæring og godtgjort, at de have Betingelserne for at eje dansk Skib, saa bryder man sig ikke om at faa Underskrifter af dem alle, men tager en skriftlig Erklæring fra dem, der ere hjemme, og henviser for de andres Vedkommende til deres tidligere understrebnede Erklæringer. Derved kommer man ud over en Del Vanskeligheder og foranlediger ikke Besvær eller Sinkelse. — I § 14 findes bl. a. den Bestemmelse, at den Erklæring, jeg her omtalte, „skal indeholde de Meddelelser angaaende de vedkommende Personers Fødested eller faste Bopæl m. v.“ Disse Meddelelser om vedkommende Personers Fødested o. s. v. skulle attesteres af vedkommende Registreringsembedsmand, og dersom de ikke ere ham bekendte, dersom han, altsaa Toldforvalteren, paa et eller andet Sted ikke kender disse Mennesker, ikke ved, om det er sandt, at de bo der, hvor de opgive, og dette vil jo ofte være Tilfældet, skal det godtgøres ved Udskrift af Kirkebøger eller lignende eller ved Attest fra Øvrigheden. Denne Vidtløftighed kendes slet ikke nu heller. Jeg har registreret Hundreder af Skibe og aldrig maattet paabyrde de registersøgende den Slags Ulejlighed, thi i den gamle Lov staar kun, at dersom der opstaar Tvivl om, hvorvidt vedkommende er berettiget til at eje dansk Skib, skal det bevises ved Attest fra Øvrigheden i hans Hjemsted, men herefter gælder det kun for Registreringsembedsmanden at vide, at vedkommende overhovedet er en dansk Mand, medens det er fuldstændig ligegyldigt, hvor vedkommende bor. Hvad den ny Lov forlanger, er noget helt andet. Efter denne maa Registreringsembedsmanden, naar en ham ubekendt Mand t. Eks. kommer rejssende og forlanger et Skib eller Skibspart registreret, forlange Bevis for Bopæl osv. Han siger blot: Jeg kender dig ikke, og det er godt nok, du siger, du bor paa Stryn osv., men du maa rejse hjem og faa Præstens eller Øvrighedens Attest paa, at du bor der. Den civilretlige Registrering har

jo stor Betydning, saa vedkommende Embedsmand tør ikke gaa hen og attestere for noget, han ikke ved, eftersom denne Registrering har en ganske anden Betydning end den offentlig-retlige. — Endvidere findes i § 14 den Bestemmelse, at naar et Skib ejes af en Gneejer, skal vedkommende Gneejer, for at det kan blive registreret, skaffe Attest fra en anden Mand om at overtage de vedkommende efter Registreringsloven paahvilende Forpligtelser. Det har hidtil været meget let for en Gneejer af et Skib at skaffe en saadan Attest. Jeg sender adskillige, som have afgivet dem i Snejevis uden at have haft Betænkelse derved; men efter dette Forslag og med alle de Forpligtelser, som paahviler Gneejeren i civilretlig Henseende, tvivler jeg meget paa, at det vil blive let at faa en Tredjemand, en uvedkommende Mand til at paatage sig alle disse Forpligtelser. Det vil overhovedet volde Vanskeligheder at skaffe denne Attest, og det vil rimeligvis blive dyrt. Dette sidste lader jeg imidlertid staa hen, men at der vil komme Vanskeligheder til Stede, tvivler jeg ikke paa. Det volder ogsaa forøget Ulejlighed, at der i Stedet for, at der nu skal indleveres Dokumenter i Original og Genpart, skal leveres to, i samme Tilfælde tre Udskrifter. Jeg gaar nu videre, men tager kun enkelte Bestemmelser frem, thi der er mange, med Hensyn til hvilke der er forøget Ulejlighed og Besvær. — Efter § 36 kan et Skibs Hjemsted ikke ændres, naar der hviler registrerede Hæstelser paa Skibet; saa skal det blive, hvor det er. Det er en Ulempe, naar en Mand flytter fra den ene By til en anden, og ikke kan faa sit Skib registreret, hvor han hører hjemme; thi alle de Forandringer, der foregaa med Skibet, skal vedkommende melde til det Registreringskontor, hvor Skibet hører hjemme, og det falder altsaa ikke sammen med hans Hjemsted. Det er, som sagt, ogsaa en Ulempe, men tillige har det en pekuniær Betydning; thi efter vore Provinsbyers Havnetakster er der en Forskel paa Havneafgiften, eftersom Skibet hører hjemme det paagældende Sted eller ikke. I Reglen ere Havnepengene dobbelt saa store for udenbys som for indenbys Skibe. Naar en Skibsejer flytter fra en By til en anden og har Hæstelser paa Skibet og ikke kan faa det flyttet over paa det Sted, hvor han er flyttet hen, og hvorpaa han maaste har stadig Fart, maa han betale dobbelte Afgifter. Denne Forholdsregel maa imidlertid være nødvendig, naar den staar i Lovforslaget og er fastholdt; men at det er en Ulempe, tror jeg ikke kan bestrides. — I § 38 er der paabudt, at naar en Partreder, som maaste kun har en lille Part i Skibet, forandrer